

بسمه تعالی

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قزوین

معاونت پژوهشی

کمیته تحقیقات دانشجویی

پرسشنامه طرح تحقیقاتی دانشجویی

نام و نام خانوادگی مجری/مجریان: فاطمه جهانی

استاد راهنما: سرکار خانم نضال آژ

دانشکده: پرستاری مامایی

عنوان طرح (فارسی): بررسی میزان رضایتمندی دانشجویان پرستاری و مامایی از رشته خود در دانشگاه علوم پزشکی استان قزوین سال ۱۳۹۴

عنوان طرح (انگلیسی): **assessment of course satisfaction among nursing and midwifery students**

رضایت شغلی یعنی احساس خرسندی و خشنودی که فرد از کار خود می‌کند و لذتی که از آن می‌برد و در نتیجه به شغل خود دل گرمی و وابستگی پیدا می‌کند. رضایت شغلی حالتی مطبوع، عاطفی و مثبت حاصل از ارزیابی شغل یا تجارب شغلی است. (۱).

از آنجا که تحصیل هرکس، برای احراز حرفه ای درآینده است و داشتن حرفه مناسب می تواند منبعی برای تأمین نیازهای فرد و جامعه، احترام به خویشتن و سازگاری سالم باشد، لذا بدیهی است که تصدی در حرفی که مورد علاقه افراد نیست، باعث به وجود آمدن تنش، نگرانی، بیماری های جسمی و روحی و عدم تطابق اجتماعی و نهایتاً به هدر رفتن سرمایه های مادی و معنوی خواهد شد (۲) انگیزه، عامل انجام بسیاری از فعالیت ها، از جمله، یادگیری است. به عبارتی، در پشت پرده رفتارها انگیزه وجود دارد. در واقع انگیزه آن چیزی است که به یادگیرنده انرژی می دهد و فعالیت های او را هدایت می کند. انگیزه تحصیلی یکی از ملزومات یادگیری به حساب می آید و عاملی است که در حفظ تداوم آن به یادگیرنده کمک می کند.

انتخاب رشته تحصیلی و شغل به عنوان یکی از مهم ترین تصمیمات هر فرد در طول زندگی اش مطرح است. با انتخاب یک شغل، فرد باید هزینه و وقت زیادی را صرف آموزش حرفه اش بنماید. از طرفی بررسی های به عمل آمده، نشان داده است که بعد از اتمام تحصیل معمولاً تغییر حرفه در برخی از رشته ها به ندرت و با صرف هزینه و وقت زیادی امکان پذیر هست، از این رو انتخاب رشته تحصیلی دانشگاهی باید با دقت و تأمل بیشتری انجام شود. از سوی دیگر فراگیران با انگیزه تحصیلی قوی تر، فعالیت های آموزشی بیشتری را می پذیرند، تکالیف درسی بیشتری را انجام می دهند و در نتیجه موفقیت بیشتری را کسب می کنند. در این میان، انتخاب رشته های دانشگاهی و خصوصاً رشته های مرتبط با علوم پزشکی از جمله پرستاری و مامایی که با سلامت انسان ها مرتبط می باشد، باید با دقت بیشتری انجام شود. چرا که علاقه مندی به حرفه یکی از پیش شرط های ارایه خدمات با کیفیت مناسب به مددجویان می باشد. (۳)

داده ها نشان می دهد که پرستاران و ماماها از شغل خود رضایت مندی متوسط یا پایین دارند، در نظر سنجی که در سال ۱۳۹۲ از ۱۲۰۰ تن از پرستاران بعمل آمد نزدیک به ۸۷٪ از پرستاران ابراز نارضایتی داشتند. (۴) مطالعه درگاهی و همکاران نیز میزان رضایتمندی پرستاران را پایین عنوان نموده است (۷۴٪). (۵)، میزان رضایتمندی ماماها هم در مطالعه ای در سال ۱۳۸۴ توسط میرمولائی حدود ۶۰٪ عنوان شده است (۱) در مطالعه شیری و همکاران نیز میزان رضایت پرستاران از شغل خود ۸۲٪ ولی ماماها ۵۷٪ برآورد کرده بودند (۶)

عدم وجود بازار کار برای ماماها و روند بسیار کند استخدام ماماها در مراکز دولتی باعث افزایش نرخ بیکاری در بین ماماها شده است. هرچند امار دقیقی در زمینه تعداد ماماها در کشور در دست نیست ولی سایتهای خبری از ۵۰ هزار ماما که بیش از ۶۰٪ آنها بیکارند حکایت می کنند، (۷) و از طرفی مطالعات نشان داده که بین درصد بالای اشتغال بکار

و افزایش روحیه دانشجویان ارتباط مستقیم وجود دارد (۸). این درحالی است که بر اساس اسناد منتشر نشده مربوط به ثبت نام در دانشگاه علوم پزشکی قزوین حداقل رتبه برای پذیرش در این رشته در سال ۱۳۹۰، معادل ۱۰۸۵ بود که در سال ۱۳۹۳ به ۲۳۰۰ یعنی دو برابر افزایش یافته است. این امر می تواند بر افت انگیزه برای در الویت قرار دادن این رشته دلالت داشته باشد که نیاز به درک علل انتخاب رشته برای گروه مامایی و بررسی تغییرات آن در مقایسه با رشته پرستاری دارد. ذکر این نکته ضروری است که هرچند در زمینه رضایت شغلی ماماها و پرستاران تحقیقات متعددی صورت گرفته، ولی در زمینه رضایت از رشته تحصیلی مامایی در سالهای اخیر تحقیقی در قزوین صورت نگرفته است، تنها تحقیق در این زمینه در سال ۱۳۸۵ توسط ارفعی در تهران صورت گرفت، لذا ضرورت انجام این تحقیق بعنوان گامی برای بررسی میزان رضایت مندی و علاقه مندی به رشته مامایی در مقایسه با رشته پرستاری با هدف کاربردی افزایش انگیزه در دانشجویان از طریق برنامه ریزی صحیح توسط مسئولین براساس داده های بدست آمده از تحقیق موجود، در برنامه کاری محققین قرار گرفت.